

บันทึก

เรื่อง การร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดโรงงานควบคุมและอาคารควบคุม
พ.ศ. (อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการส่งเสริมการ
อนุรักษ์พลังงาน พ.ศ.๒๕๓๕)

กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน ได้มีหนังสือที่ วว ๐๔๐๙/๑๑๔๕ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๓๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปว่า ด้วยพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๓ บัญญัติให้ “อาคาร” หมายความว่า อาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “การกำหนดอาคารประเภทใด ขนาด ปริมาณการใช้พลังงาน และวิธีการใช้พลังงานอย่างใดให้เป็นอาคารควบคุมให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา” ซึ่งต่อมาได้มีการร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดอาคารควบคุม และร่างฯที่ผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกากำหนดให้อาคารต่อไปนี้ เป็นอาคารควบคุม

“(๑) อาคารที่ได้รับอนุมัติจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การไฟฟ้านครหลวง หรือการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค หรือจากผู้ผลิตรายอื่น ให้ใช้ไฟฟ้าตั้งแต่หนึ่งพันกิโลวัตต์ขึ้นไป หรืออาคารที่ได้รับอนุมัติให้ติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้าชุดเดียวหรือหลายชุดรวมกันมีขนาดตั้งแต่หนึ่งพันหนึ่งร้อยเจ็ดสิบห้ากิโลวัตต์แอมแปร์ขึ้นไป หรือ

(๒) อาคารที่ใช้ไฟฟ้าจากระบบของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การไฟฟ้านครหลวง หรือการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค หรือจากผู้ผลิตรายอื่น และหรือใช้พลังงานสิ้นเปลือง และหรือความร้อนจากไอน้ำจากแหล่งภายนอกอาคาร อย่างใดอย่างหนึ่งหรือรวมกันตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีที่ผ่านมาปริมาณพลังงานทั้งหมดเทียบเท่าพลังงานไฟฟ้าตั้งแต่ยี่สิบล้านเมกะจูลขึ้นไป”

ในทางปฏิบัติ เมื่อพระราชกฤษฎีกามีผลบังคับใช้แล้ว เจ้าหน้าที่ของกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงานจะต้องเข้าไปดำเนินการตรวจสอบการใช้พลังงานของอาคารทุกประเภทที่เป็นอาคารควบคุม ซึ่งจะมีปัญหาว่า พระบรมมหาราชวัง อาคารของสถานทูต อาคารของกองทัพ หรืออาคารขององค์การระหว่างประเทศ ฯลฯ อาจเป็นอุปสรรคต่อเจ้าหน้าที่ของกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงานในการเข้าดำเนินการตรวจสอบ กล่าวคือ พระบรมมหาราชวังเป็นเขตพระราชฐาน ส่วนอาคารของสถานทูตอาจมีประเด็นในด้านการรักษาความปลอดภัย และอาคารของกองทัพก็มีประเด็นในด้านการรักษาความลับและความมั่นคงของประเทศ เมื่อมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานฯ มิได้บัญญัติเอาไว้อย่างแจ่มชัดว่าให้ยกเว้นอาคารประเภทใดได้ จึงมีปัญหว่า ในร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดอาคารควบคุมฯ นั้น หากจะเขียนยกเว้นการควบคุมอาคารบางประเภทเอาไว้โดยใช้ถ้อยคำว่า “ทั้งนี้ ไม่รวมถึงพระบรมมหาราชวัง สถานทูต องค์การระหว่างประเทศ กองทัพ ฯลฯ ...” จะถูกต้องตาม

พระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน มาตรา ๑๘ หรือไม่ ประการใด และหากไม่สามารถที่จะเขียนยกเว้นเอาไว้ได้ ควรมีการปรับปรุงร่างพระราชกฤษฎีกาฯ ประการใด จึงจะไม่ขัดต่อกฎหมาย

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๘) ได้พิจารณาข้อหาหรือตั้งกล่าว ประกอบกับได้ฟังคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม (กรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน) แล้ว เห็นว่า ตามที่มาตรา ๑๘^๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ.๒๕๓๕ บัญญัติให้การกำหนดอาคารประเภทใด ขนาด ปริมาณการใช้พลังงาน และวิธีการใช้พลังงานอย่างใดให้เป็นอาคารควบคุม ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกานั้น บทบัญญัติดังกล่าวนี้มีความหมายว่า โดยหลักแล้วอาคารทั้งหลายไม่ใช่อาคารควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นอาคารควบคุม ดังนั้น ในการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดอาคารควบคุม หากกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงานประสงค์จะควบคุมอาคารประเภทใดและไม่ประสงค์จะควบคุมอาคารประเภทใดตามหลักการของมาตรานี้ก็ชอบที่จะระบุในร่างพระราชกฤษฎีกาได้^๒

(ลงชื่อ) ม.ต้นเต็มทรัพย์

(นายไมตรี ต้นเต็มทรัพย์)

รองเลขาธิการฯ

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มีนาคม ๒๕๓๗

^๑มาตรา ๑๘ การกำหนดอาคารประเภทใด ขนาด ปริมาณการใช้พลังงานและวิธีการใช้พลังงานอย่างใดให้เป็นอาคารควบคุมให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ให้นำมาตรา ๘ วรรคสองและวรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม

^๒ เช่นโดยใช้ถ้อยคำในร่างพระราชกฤษฎีกาฯ มาตรา ๔ ว่า

“มาตรา ๔ ให้อาคารซึ่งมิใช่อาคารที่ใช้เป็นอาคารที่ทำการสถานทูต

(๑)

(๒)